

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOMORAVSKÝCH

ŘÍDÍ REDAKČNÍ RADA.

VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE II, ŽITNÁ UL. Č. 8. — PŘEDPLATNÉ 40 K I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU. — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 4 K

ROČNÍK XXIV.

V PRAZE DNE 27. KVĚTNA 1942.

ČÍSLO 5.

Válečné dílo pomoci pro Německý Červený kříž.

Se zřetelem k výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 20. května 1942, číslo 26.093/42-8 poukazujeme na rozhodnutí vlády Protektorátu Čechy a Morava k uspořádání sbírky mezi českým obyvatelstvem ve prospěch válečného Díla pomoci pro Německý Červený kříž a vyzýváme všechny pp. notáře i kandidáty notářství, aby jako v letech předchozích podle možnosti nejvydatněji a nejvyšším obnosem přispěli na tuto sbírku a vyzvali také své zaměstnance, aby se sbírky rovněž úměrně zúčastnili.

Sbírky se konají ve dnech 18. května až do 30. června 1942. Vplatní listky na šekové konto poštovní spořitelny v Praze č. 63.000 lze obdržeti bezplatně u každého poštovního úřadu.

RUDOLF PELANT,
kandidát notářství v Praze II:

Nové úlevy při zjišťování osobní totožnosti.

Ve Sbírce zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava, ročník 1942, částka 70, uveřejněno bylo dne 8. května 1942 pod číslem 168 vládní nařízení ze dne 21. dubna 1942, kterým se mění předpisy o zjišťování totožnosti účastníků a svědků při notářském a soudním osvědčování.

Pro zajímavost chci přihlédnouti k vývoji této otázky, pokud ovšem omezený rámec článku dovoluje.

I. Původní ustanovení o zjišťování totožnosti obsahuje § 55 notářského řádu ze dne 25. července 1871, číslo 75 ř. z., jenž praví: „Notář musí účastníky co do osoby a podle jména sám znáti, anebo musí jemu pravost jejich osoby potvrzena býti dvěma jemu osobně známými svědky nebo přibráným druhým notářem.“

Svědci totožnosti pak podle následujícího odstavce cit. paragrafu musejí míti vlastnosti způsobilého svědka úkonového, to jest:

- a) musejí býti alespoň 20 let staří,
- b) musejí býti úplně důvěry hodni,
- c) notář musí svědky sám znáti a nesmí se spokojiti tím, že si dá jejich osobní totožnost potvrditi jinými svědky,
- d) alespoň jeden svědek musil býti mužského pohlaví; osoba ženského pohlaví mohla býti jen druhým svědkem,

e) musejí rozuměti řeči, v níž notářská listina jest sepsána a alespoň jeden z nich musí umět čísti a psáti.

Tyto předpisy platily původně pro zjišťování totožnosti při všech notářských úkonech, tedy nejenom při notářských spisech, nýbrž i při ověřování podpisů a všech jiných úkonech osvědčovacích.

II. První úlevy důkazu osobní totožnosti, ovšem jen při ověřování podpisů a jiných osvědčováních, přinesl zákon ze dne 4. června 1882, č. 67 ř. z., jenž v § 5 stanovil, že při soudním neb notářském ověřování nebo při jiném listinném notářském osvědčování není třeba druhého svědka, předloží-li ten, jehož podpis má býti ověřen, průkazní listiny, jejichž držení nasvědčuje tomu, že ten, kdo se jimi vykáže, jest tím, komu takový list svědčí a není-li pochybnosti o této domněnce. Předložené průkazní listiny musí býti zevrubně označeny v zápise o úředním úkonu i v samém osvědčení.

Tato úleva neplatila a neplatí až dosud pro notářské spisy, jsouc omezena jen na legalisace podpisů a ostatní úkony osvědčovací.

III. Další úlevu znamená ustanovení § 3, I. díle novely k obecnému zákoníku občanskému (cís. nař. ze dne 12. října 1914, č. 276 ř. z.), která s účinností od 13. října 1914 zrušila dosavadní obmezení pro ženy